

Zj 7, 9 – 12 Fp 2, 6 – 11

Mk 11, 1 – 11a Vjezd do Jeruzaléma

Sestry a bratři,

dnešní 6. postní neděle začíná svatý velikonoční týden, nejvýznamnější křesťanské svátky. Neděle Palmarum = palmová neboli květná, též zvaná pašijová, protože se už tento den četly pašije = události utrpení Ježíše. Název Květná neděle je už od 6. stol.! Zpráva poutnice Etherie z 5. stol. po Kr. uvádí, že se v Jeruzalémě v tento den za časného odpoledne shromažďovali křesťané na Olivové hoře k bohoslužbě a po ní šli s palmovými nebo olivovými ratolestmi v rukou do Jeruzaléma. Brzy se tento obřad s průvodem rozšířil do východních křesťanských církví, obcí. V západní církvi je doloženo svěcení a užívání ratolestí /větví/ až v 8. stol. V severněji položených zemích se používaly místo palmových ratolestí jakékoliv vyrašené větvičky. Největší oblibu si získaly rozkvetlé větve vrby jívy – lidově „kočičky“. O palmových ratolestech píše výslovně jen evangelista Jan. Zřejmě tomu tak bylo i skutečně historicky, vždyť palmy různých druhů rostly v Izraeli všude, je to tam nejběžnější strom. V Ježíšově době byl v oblasti Palestiny nejrozšířenější datlovník pravý – lidově palma datlová. V současnosti roste už jen v přímořských nížinách. Datlovník pravý patří k nejstarším pěstovaným rostlinám vůbec. Archeologické výzkumy dokládají jeho záměrné pěstování lidmi už v mladší době kamenné, tj. cca 6 tisíc let př. Kr.! Strom datlovník se dožívá až dvou set let. Stále zelené listy jsou dlouhé až 2 metry, používaly se na krytí střech. Ze stonků a vláken listů se dělají provazy a rohože. /Dřevo datlovníku nemá letokruhy, protože jde o jednoděložnou rostlinu./ Ale Jan zmiňuje palmové ratolesti především ze zvěstných důvodů.

Palma vždy byla a je symbolem spravedlnosti, duchovní síly a vítězství.

Když Juda Makabejský (vůdce židovského povstání, kolem r. 164 př. Kr.) vstupoval do Jeruzaléma, byl uvítán palmovými větvemi, hudbou a zpěvem. Podobně byl vítán Šimon Makabejský (142 př. Kr., zakladatel Hasmoneovské dinastie). Stejně tak Ježíš z Nazaretu je slavnostně vítán jako vítězný král, dokonce jako Zachránce – vždyť Hosanna znamená Zachraň nás, vysvobod' nás! Ježíš však nezachraňuje od okupantů – od římské nadvlády, nepřináší boj, jak většina Izraelců doufala. Příjezd na koni, válečném zvířeti, by znamenal válku. **Příjezd na pokojném, pomalém, ale i tvrdohlavém, a tím ve válce neupotřebitelném oslu znamená mír, vnitřní pokoj, osvobození od duchovního otroctví, od zla, nenávisti a hříchu. Bezbranný, tichý a pokorný Ježíš, král bez meče a bez vojska, a přece Král králů, přijíždí do Jeruzaléma,** přichází do našeho světa, **aby zvítězil láskou a obětí.** Tato jedinečná scéna Květné neděle, ve své podstatě absurdní, fascinuje umělce všech dob a je jimi často zobrazovaná. - My Evropané nejsme tak spontánní, emotivní a srdeční jako Izraelci. Hlasité davové provolávání stupidních hesel a mávání praporky a mávátky se nám zprotivilo v době minulého totalitního režimu. Ale někdy také vítáme někoho dlouho očekávaného, milovaného nadšeným „Sláva, už je tady, už přijel!“, objetím, kyticí, slavnostním jídlem, u příl. narozenin zpěvem Happy birthday to you nebo českým Fanda má narozeniny nebo

Gratulovat jdem'. Jak můžeme uvítat na začátku velikonočního týdne duchovního Krále, svého Pána a Spasitele Ježíše? Nadšeným, radostným a současně pokorným srdcem, vroucími modlitbami, veselým zpěvem, živou vírou, touhou po Kristově záchraně. Proto jsme dnes přišli do svého sboru, proto sem přicházíme každou neděli. A radostně společně zpíváme: Sláva Tobě, Pane! Hosanna – zachraň nás, vysvobod' nás, Ježíši! */píseň s kytarou Hosanna/*

(Jindřiška Buttová, Květná neděle 1. 4. 2012 Krč)